

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Marek Motuk

w sprawie **A.G.**

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 maja 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego Tucholi

z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. II K 575/22

1) uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.

postępowanie przeciwko A.G. o czyn z art. 244 k.k. umarza;

2) kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 575/22, Sąd Rejonowy w Tucholi, uznał A. G. za winnego popełnienia czynu z art. 244 k.k., polegającego na tym, że w dniu 4 września 2022 r., w P., kierował rowerem po drodze publicznej, wbrew sądowemu zakazowi prowadzenia rowerów, wydanemu przez Sąd Rejonowy w T., sygn. akt II W (...).

Powyższy wyrok nie został zaskarżony, a uprawomocnił się w dniu 14 grudnia 2022 r. wraz z upływem terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie jego uzasadnienia.

Kasację od tego orzeczenia, na korzyść skazanego, złożył w dniu 31 marca 2023 r. (data wpływu do SN) Prokurator Generalny. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. Polegało ono na zaniechaniu umorzenia postępowania i skazaniu A.G. w sytuacji, gdy oskarżony zmarł przed wydaniem wyroku, tj. w dniu [...] 2022 r., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k. W sprawie faktycznie wystąpiła jedna z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, obligująca Sąd Najwyższy do bezwarunkowego uchylenia zaskarżonego wyroku, a wskazana w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Trafnie podniósł Prokurator, że Sąd Rejonowy w T. wydał wyrok w warunkach, o których mowa w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., a zatem mimo wystąpienia okoliczności wyłączającej postępowanie. Z zaświadczenia Sytemu Informatycznego Sądów PESEL2-SAD (k. 42v), potwierdzonego odpisem skróconego aktu zgonu (k. 14 akt SN V KK 132/23) wynika bowiem, że A.G. zmarł w dniu [...] 2022 r. Wprawdzie informacja ta uzyskana została przez sąd w dniu 12 grudnia 2022 r., a zatem już po wyrokowaniu, jednakże nie tyle sama świadomość sądu ma tutaj decydujące znaczenie, lecz faktyczne zaistnienie przeszkody procesowej. Śmierć oskarżonego skutkuje bowiem, zgodnie z normą art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., umorzeniem postępowania karnego w każdej jego fazie (wyjątkiem jest sytuacja, gdy po rozpoczęciu przewodu sądowego istnieją podstawy do stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., art. 414 § 1 k.p.k.). Skoro okoliczność ta nastąpiła przed datą wydania i uprawomocnienia się wyroku skazującego, to zaistniało uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., które winno skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania, niezależnie od tego, czy było ono znane sądowi (por. np. wyrok SN z dnia 25 listopada 2014 r., V KK 321/14, LEX nr 1541269).

Z uwagi na to, że takie rozstrzygnięcie nie zapadło, przy uwzględnieniu treści art. 439 § 2 k.p.k., konieczne stało zatem uchylene zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania karnego z powodu śmierci oskarżonego. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w pkt 2 sentencji opiera się na treści art. 632 pkt 2 k.p.k.

D.P.

[f.n]